

2002

Druhý rok nového tisíciletí lze rozhodně označit za bohatý na důležité události především v měřítku celostátním, jejichž dosah byl nemalý i v naší obci. Jednalo se především o rok super volební, během kterého proběhly volby parlamentní, obecní i senátní a jejich výsledky se často očekávaly se značným napětím. Nejvýznamnější událostí roku se nakonec stala záležitost naprosto nečekaná – katastrofická povodeň, která v třetím srpnovém týdnu zatopila západní, jižní, střední a severní Čechy. Na svém kontě zanechala 13 obětí na lidských životech a škody v odhadované výši 60 – 90 miliard korun. Nejpostiženějším regionem se stala Praha, jejíž vodou zaplavené snímky obléty prakticky celý svět. Na šokující záběry zaplavených obcí reagovali, tak jako před pěti lety, místní občané peněžní sbírkou, při níž se vybralo přes 8000 Kč. Obecní úřad k nim připojil částku 25,000 Kč a tyto prostředky byly odeslány na pomoc postiženým.

Počasí, které zmíněnou tragedii způsobilo, nejevilo na počátku roku žádné náznaky chystané pohromy. Začátek ledna proběhl z hlediska milovníků zimních sportů a scenérií naprosto ukázkově s mrazivým počasím a velkým množstvím sněhu, tedy ideálně pro veškeré zimní radovánky. Změna přišla na konci druhé lednové dekády, kdy přišlo naopak nadprůměrné teplo, v pražském Klementinu padlo do konce ledna šest teplotních rekordů a teploty ve Vísce vystoupaly až k 16ti stupňům Celsia. Nadprůměrné teploty trvaly i v únoru, již v polovině měsíce kvetly sněženky a bledule, v třetím únorovém týdnu se ručička teploměru vyšplhala až na 17° C ve stínu. Dvanáctého února poprvé v roce pohrozila voda – po odpoledním dešti a znovu pak o den později vystoupila ze svého koryta řeka Doubrava a voda postupně dosáhla až k domku rodiny Hořínkovy č. p.

31, ale poměrně rychle ustoupila zpět. Dvacátého osmého téhož měsíce si znovu řekla o slovo zima v podobě sněhové bouře, jednalo se ovšem pouze o výjimku z nadprůměrně teplého počasí, které přetrvávalo až do poloviny března.

Naopak klasicky jarní měsíc duben poznamenaly noční mrazíky až -7° C, které negativně ovlivnily již rozbuželou vegetaci. Květnové počasí už zase připomínalo léto, především v třetím týdnu měsíce, kdy teploty vystoupily až na 28° C. Stejně se vyvíjel i červen poznamenaný vlnou tropických veder ve dnech 15. až 20. června s teplotním rekordem 36° C ve stínu. Problémy přinesla i velká bouřka 22. června, po níž zůstaly v obci nejen polámané stromy, ale i poškozené střechy.

Letní měsíce proběhly už bez tropických veder a ve znamení nadprůměrných srážek. Ty vrcholily již zmíněnými povodněmi, které se dotkly také naší obce. V úterý 13. srpna zde výrazně vystoupila po dlouhotrvajících deštích voda z Doubravy. Kulminovala ve stejný den večer, kdy dosahovala až k obchodu, který byl obklopen vodou ze tří stran. Pod vodní hladinou se tak ocitly přilehlé zahrádky a rodina Hořínkova dokonce opustila svůj dům č. p. 31, který také obstoupila voda a při stoupající hladině hrozilo dokonce jeho zatopení. O situaci na Doubravce ve Vísce a v Malči dokonce ve své reportáži informovala celostátní televize Prima.

Podzim roku 2002 lze charakterizovat jako převážně chladný a deštivý, což vyvolávalo značné komplikace pro zemědělské práce. První přízemní mrazík se dostavil již v druhém zářijovém týdnu, poprvé sněžilo 13. října, i když pouze ve formě poprašku. Výraznější sněžení přišlo až 9. listopadu a hned vyvolalo na Havlíčkobrodsku dopravní kalamitu. Zima se definitivně ujala vlády těsně před Mikulášem, ale jen v podobě holomrazů. Sníh se s konečnou platností dostavil v polovině prosince i když pouze

s pěticentimetrovou pokrývkou, která vydržela i přes vánoční svátky až do konce roku.

Počet obyvatel zaznamenal ve srovnání s předchozím rokem pokles o pět osob a dosáhl tak k 31. prosinci 2002 čísla 176. Na poklesu se podílelo jedno úmrtí – dne 25. března zemřela paní Věra Klepetková z č. p. 2, zbylé případy představovaly odstěhování, či změnu trvalého pobytu u tříčlenné rodiny Tučkovy z č. p. 63, která zde již delší dobu nebydlela. Během celého roku se ve Vísce nenarodilo žádné dítě. Proběhla jedna svatba – Jitka Čapková z č. p. 73 si brala Pavla Klepetku z Čečkovic, novomanželé ve Vísce bydlet nebudou.

Nejdůležitější událostí politického a veřejného života představovaly parlamentní a především obecní volby. Parlamentní, pro život obce samozřejmě mnohem méně významné, se uskutečnily ve dnech 14. – 15. června. Předcházela jim předvolební kampaň, která zde měla podobu především rozesíláním letáků a jiných předvolebních materiálů do domácností a vyvěšením několika plakátů. Účast při volebním aktu dosáhla ve Vísce 76,4 % (107 ze 140 voličů), což jako tradičně podstatně převýšilo účast celostátní, která představovala pouze 58 %. V obou případech se jednalo o pokles ve srovnání s předchozími volbami do Poslanecké sněmovny v roce 1998, kdy zde účast přesáhla 89 % (celostátně 74 %), což vyjadřovalo především zklamání i místních voličů z působení politických stran. Vítězem se u nás stejně jako na celostátní úrovni stala sociální demokracie s 35,5 % (celorepublikově 30,2 %), druhé místo zde se ziskem 21,5 % obsadila Koalice stran US – DEU a KDU – ČSL, která dle celostátních výsledků skončila se 14 % až čtvrtá za ODS a KSČM. Třetí komunisté se ve Vísce těšili menší podpoře než na celorepublikové úrovni (18,5 % : 14,0 %) a čtvrtá skončila s 10,3 % celostátně druhá ODS (24,5

%), která ve Víse tradičně silně zaostává za celorepublikovými výsledky. Dvojnásobná byla u místních voličů také podpora Sdružení nezávislých (5,6 %, celostátně 2,8 %) a Strany zelených (4,7 %). Celkově můžeme odchylky od celostátních výsledků označit za poměrně značné, nejvýraznější jsou u pravicové ODS, která zde získala pouze 40 % ze svého celorepublikového výsledku, což odráží její tradičně menší podporu ve venkovských oblastech. Naopak nejvíce a to o polovinu více než celostátní průměr získala po volbách se rozpadnuvší Koalice, což zase zřejmě ovlivnily tradičně dobré výsledky lidovců, ale i menších pravicových stran v naší obci.

Větší význam pro život místních obyvatel však měly volby do místního zastupitelstva. Ty proběhly ve dnech 1. a 2. listopadu, ale přípravy na ně se odehrávaly již dlouho dopředu. Patřila k nim i veřejná schůze místních občanů, která proběhla 14. srpna v Pohostinství U Fajmanů, kde se za účasti zhruba třiceti místních obyvatel projednávala kandidátka komunálních voleb. Z jednání nakonec vzešlo 16 kandidátů vesměs navržených místními spolky, především sokoly a hasiči, a také ženami. Výsledkem tedy byla jedna kandidátka na sedm míst v zastupitelstvu, která obsahovala jména šestnácti osob, z toho téměř polovinu – sedm kandidátů – tvořily ženy, možnost výběru tedy byla opravdu široká, alespoň dle počtu.

Na průběh voleb pak dohlížela čtyřčlenná volební komise ve složení: Mgr. Miloslav Vaněk – předseda, ing. Marie Čapková a ing. František Šimon – členové a Josef Málek – zapisovatel. Voleb se zúčastnilo celkem 89,1 % oprávněných voličů (123 ze 138), což byl více než dvojnásobek celostátní účasti, která dosáhla pouhých 44,4 %. Vysoká volební účast, kterou můžeme právem označit za ukázkovou, svědčí o velkém zájmu o věci veřejné v obci a je faktorem opravdu vysoce pozitivním.

Volební klání pak přineslo následující pořadí úspěšných kandidátů: Ondřej Čapek (95 hlasů, tj. 77,2 % z odevzdaných), Ludmila Paclíková (87 hlasů, tj. 70,7 %), Ladislav Kalvoda (75 hlasů, tj. 61 %), Josef Košťál (68 hlasů, tj. 55,3%), Helena Moravcová (68 hlasů, tj. 55,3%), Ludmila Málková (62 hlasů, tj. 50,4) a Jiří David (51 hlasů, tj. 41,5 %). Průměrný věk všech členů nového zastupitelstva je 40,14 roků, což představuje o více než pět let méně než činí celostátní průměr a také zastoupení žen je podstatně vyšší – 43 % oproti celorepublikovým 23 %. Změna tak nastala i oproti předcházejícímu zastupitelstvu, kde průměrných věk činil 45,7 roků a žena tam byla pouze jedna. Ze současných sedmi členů zastupitelstva působili v dosavadním zastupitelstvu pouze tři členové a obměna zastupitelů tak byla nejradikálnější od osamostatnění obce.

Nové zastupitelstvo se poprvé sešlo na schůzi dne 13. listopadu. Hlavní náplní první schůze se stalo složení volebního slibu zastupiteli, jmenování finanční a revizní komise a volba starosty a místostarosty obce. Hlasování o funkci starosty bylo tajné a vítězně z něho vyšla Ing. Ludmila Paclíková z č. p. 57, která získala celkem pět hlasů ze sedmi a stala se tak první ženou v čele obce v její dosavadní historii. Nové starostce je 38 let, vystudovala Vysokou školu zemědělskou, profesí je podnikatelka, v současnosti na mateřské dovolené. Je vdaná, má tři děti.

Další volba se týkala postu místostarosty. V hlasování figurovala celkem čtyři jména a vítězem se po obdržení čtyřech hlasů ze sedmi stal Ondřej Čapek z č. p. 14. Novému místostarostovi je 27 let, pracuje jako zootechnik místního zemědělského družstva, respektive vedoucí místní odchovny prasat. Je ženatý, má jedno dítě.

Nově utvořené obecní zastupitelstvo také poděkovalo za práci pro obec dosavadnímu starostovi Pavlu Březinovi, který byl starostou Vísky po

tři volební období, tedy nepřetržitě od osamostatnění obce a v nynějších obecních volbách se rozhodl již nekandidovat. Jeho značné zásluhy o fungování Vísky v uplynulých jedenácti letech naší samostatnosti, které vyžadovaly velké úsilí i pracovní nasazení, ocenili zastupitelé předáním daru a kytice.

Souběžně s volbami do místního zastupitelstva zde tak jako v ostatních obcích Chotěbořska proběhla anketa o příslušnosti ke kraji, respektive o tom, zda máme zůstat součástí kraje Vysočina, či se připojit ke Pardubickému kraji. Anketa byla vyvolána nespokojeností části obyvatel okresu Havlíčkův Brod s loňským připojením okresu k nově vytvořenému kraji Vysočina. Obě možnosti byly místními obyvateli široce diskutovány, příslušnost ke kraji se stala častým tématem rozhovorů, probíraly se výhody a nevýhody případného připojení k Pardubicím. Pro mluvily často důvody historické (do roku 1990 jsme byly součástí Východočeského kraje, od roku 1850 jsme vždy byli součástí stejného kraje jako Pardubice, naopak vazby na Jihlavu jsou minimální) podle mnohých i větší spádovost pod Pardubice a lepší spojení s nimi – přímý vlak z Chotěboře bez přesedání, poměrně dobré autobusové spojení.

Proti hovořila především skutečnost, že bychom se po připojení k Pardubickému kraji přešli pod okres Chrudim a i když budou příští rok okresní úřady zrušeny, museli bychom dojíždět do Chrudimi za spoustou institucí – okresní soud, katastrální úřad, okresní správa sociálního zabezpečení, VZP a mnohými dalšími, které budou nadále fungovat na okresní úrovni. Vzhledem k problematickému spojení s Chrudimí a mnohem většími vazbami na Havlíčkův Brod, ale i tradici, byla tato představa pro většinu dosti problematická. Dělení preferencí pak procházelo napříč obcí.

V předvečer ankety se pak na obyvatele obrátili formou dopisu i hejtmané obou krajů, kteří se pokoušeli lobovat za svůj kraj.

Výsledky ankety pak ukázaly mírný převis zastánců Pardubic ve Vísce, když se pro ně vyslovalo 55 % účastníků ankety (60 hlasů), naopak pro Vysočinu jich hlasovalo zbylých 46 % (50 hlasů). V celém regionu skončila anketa s opačným výsledkem – tedy vítězstvím Vysočiny, ale s rozdílnými poměry. Zatímco v Chotěboři se pro ni vyslovili více než dvě třetiny hlasujících, v sousední Malči zvítězila pouze o jeden hlas, podobně vítězná byla i ve většině obcí. Výsledek ankety tak vyzněl jednoznačně pro Vysočinu a hranice kraje se proto v nejbližší budoucnosti měnit nebudou.

Obecní zastupitelé se v roce 2002 sešli na svých zasedáních celkem jedenáctkrát, z toho osmkrát ještě ve starém složení. K nejčastěji projednávané agendě se řadily otázky týkající se financí a obecního rozpočtu. Zastupitelstvo například odsouhlasilo nákup pozemku pro cestu za Fikarovými, kde staví svůj rodinný domek rodina Šteklova, rozhodlo se požádat o dotaci na výměnu vodovodního řadu a čištění požárního rybníčku u Málků, schválilo zřizovací listiny mateřské školy, která se od 1. ledna 2003 stala příspěvkovou organizací obce. Z bodů agendy, který měl větší ohlas ve veřejném mínění obce, lze uvést problematiku prověření kvality vody místního vodovodu. K ní musela obec přistoupit poté, co Okresní hygienická stanice obdržela anonymní dopis, který upozorňoval na údajnou závadnost pitné vody ve Vísce. Proto bylo následně provedeno kontrolní šetření, které zjistilo, že voda je pitná, pouze není vhodná pro kojence pro zvýšený obsah dusičnanů. Obec počítá se zabudováním zařízení pro snižování jejich hodnoty.

Rozpočet Visky vykázal během roku 2002 příjmy celkem 1. 512. 813 Kč, zatímco výdaje představovaly 1. 637574 Kč. Největší výdaj

představovala splátka za plynofikaci ve výši 308000 Kč, další položky tvořily především investice – 120. 000 Kč stálo provedení oplocení mateřské školky a vodojemu, 110000 Kč výstavba vodovodu k nově budovaným rodinným domkům u silnice na Hájenku, 64000 Kč investovala obec do nákupu již zmíněné cesty za Fikarovými. K vysokým položkám patřily i výdaje na provoz mateřské školy.

Hospodářský život v obci probíhal během roku bez větších výkyvů. Značně problematické období si prožil největší zaměstnavatel v obci – Zemědělské družstvo Nová Ves - Víška. S problémy se potýkala jako obvykle rostlinná výroba. Vzhledem k pozdnímu zasetí ozimé pšenice došlo k jejímu vymrznutí a celkem 110 hektarů muselo být na jaře zaoráno. Velmi nízké výnosy poskytla řepka (1,7 t/ha), u které navíc došlo k poklesu výkupní ceny, což společně zasáhlo ekonomiku družstva, protože výnosy z prodeje řepky představovaly vždy významnou příjmovou položku a sloužily ke splácení úvěrů, na což se nyní musely hledat jiné zdroje. Úspěšnější byly výnosy obilovin (například u ozimého ječmene 4,28 t/ha, celkový průměrný výnos obilovin činil 4,79 t/ha).

Velkým problémem družstva, ale i celého českého zemědělství se stal pokles výkupních cen u zemědělských produktů, který ale nedoprovázel pokles cen vstupů – ty naopak dokonce stoupaly. Nejcitlivěji sestup výkupních cen zasáhl živočišnou výrobu, na které je hospodaření družstva nejvíce závislé, a to především vísecký chov prasat, který se tak poprvé od vytvoření družstva ocitl ve ztrátě. Výkupní ceny vepřového masa mu poklesly ve srovnání s předchozím rokem až o 15 Kč/kg a po většinu roku se pohybovaly pod úrovní výrobních nákladů, tj. pod 30 Kč na kilogram. Celková finanční situace družstva byla proto velmi napjatá a podnik se

dokonce ocitl v platební neschopnosti, což korespondovalo s celkově tíživou situací celého českého zemědělství.

Z hlediska souhrnných údajů družstvo obhospodařovalo celkem 936 ha zemědělské půdy, z toho 838 ha představovala půda orná. Na 609 ha se pěstovaly obiloviny, 110 ha bylo oseto řepkou a zbytek představovaly pícniny. Místní rozmnožovací chov prasat vykazoval průměrný stav okolo 1850 kusů prasat, z toho průměrně 160 prasniček. Počet členů družstva dosahoval čísla 162, z toho 59 jich bylo v důchodovém věku. Průměrný plat v družstvu dosáhl v tomto roce výše 13. 100 Kč měsíčně, což bylo o 400 Kč méně než v minulém roce.

Další z podniků působících v obci – firma Lacman s. r. o. nedoznala během roku výrazných změn, podobně beze změn proběhlo působení místní prodejny potravin. Naopak Pohostinství U Fajmanů začalo od května svým návštěvníkům nabízet v letních měsících jakousi malou zahrádku – posezení u stolku před vchodem do budovy a rozšířilo svůj sortiment o prodej mražených výrobků (zmrzlina, nanuky apod.). K sortimentu pro své zákazníky zařadilo také utopence a korbáče.

Stavební práce ve Vísce zaznamenaly po letech určitého útlumu rychlý nárůst. Týkal se především stavby rodinných domků, které začaly v obci vznikat hned tři, všechny na kraji obce u silnice na Hájenku za domem rodiny Paclíkovy. Jako první začal stavět na počátku jara Jaroslav Kalvoda mladší z č. p. 41, na počátku července se k němu přidal Ondřej Čapek z č. p. 14 a o něco později rodina Šteklova z č.p. 16. Do konce roku měly všechny domky hotovou hrubou stavbu a provedené zastřešení. Stavební úpravy na svém rodinném domku prováděl i Roman Grund (č. p. 13), který nahradil starý štít svého domu za nový s lodžii. Na počátku roku byl také na katastru obce definitivně dokončen a napuštěn již předchozí rok budovaný

rybník pana Kutílka z Chotěboře. Nachází pod hrází Společného, se kterým ho spojuje strouha. Majitel plánuje v brzké době výstavbu dalšího rybníčku v sousedství. Po delší době zde proběhla kolaudace a to novostavby Zdeňka Březiny z č. p. 77.

Z investičních akcí v obci představovalo nejvýznamnější počín již zmíněné oplocení mateřské školky a vodojemu z důvodu lepší ochrany zásobníku pitné vody pro Vísku. Zároveň byl prodloužen vodovod a pořízen sloup veřejného osvětlení k novostavbám rodinných domků. V prosinci také proběhlo čištění místního potoka, které zde prováděly Lesy Hradec Králové. Potok byl ve své regulované části, tj. od mostku u domku rodiny Málkovy směrem k ústí do řeky vybagrován, aby byly odstraněny naplavené nánosy.

Autobusové spojení zůstalo během roku bez podstatných změn, došlo pouze ke změně názvu provozovatele, který se z ČSAD AUTOBUSY CZ Chrudim změnil na CONNEX Východní Čechy a. s.

Změny se v roce 2002 nevyhnuly v našem regionu zdravotnictví. MUDr. Zdeňka Procházková, která již více než deset let ordinovala v sousední Malči a pod kterou jako obvodní lékařku spadala většina obyvatel Vísky, zde ukončila k 1. dubnu svoji praxi. Důvodem byly neshody se zastupitelstvem Malče, které ji vytýkalo nedostatečně dlouhou ordinační dobu a vyjadřovalo svoji nespokojenost i stížností u okresního zdravotního rady. S obyvateli Vísky se paní doktorka rozloučila před svým odchodem osobním dopisem. Nově vzniklou situaci řešil během dubna zástup MUDr. Marcely Janouškové z Horních Lhotek, která ordinovala pouze v odpoledních hodinách a na počátku května nastoupila, doufejme, že již definitivně, MUDr. Petra Gajdošová. Nová paní doktorka ordinuje v pondělí, středu a pátek dopoledne od 8 do 12 hodin a v úterý odpoledne od 13 do 17 hodin.

V oblasti školství nedošlo v tomto roce k podstatným změnám. Mateřská škola prožila úspěšný rok, ve kterém pro děti připravila úctyhodné množství aktivit. Během školního roku 2001/2002 tak děti mohly celkem pětkrát navštívit oblíbená divadelní představení, z toho čtyřikrát v Chotěboři a jednou přímo ve Vísce. Paní učitelky pro ně a jejich rodiče dále připravily zájezd na lední revue do Prahy, výlet do Aquaparku Babylon v Liberci, návštěvu vánoční výstavy ve skanzenu Veselý kopec, nebo drakiádu spojenou s opékáním špekáčků ve školce. Děti mohly během školního roku navštěvovat plavecký výcvik v Chrudimi, nejstarší z nich se byly dvakrát podívat na výuku v Nové Vsi, kam svěřenci mateřské školy zavítaly i na pouťové atrakce, den otevřených dveří v dětském domově, cirkusové představení v budově základní školy, nebo popřát v obci pěkné Vánoce. K již tradičně organizovaným akcím patřilo například vánoční posezení pro starší občany, na které si děti připravily pásmo říkanek, písniček a tanečků, ale i dárků pro své prarodiče. Nechyběla ani vánoční besídka pro rodiče a blízké s podobným programem, červnové rozloučení s budoucími školáky, nebo oblíbený karneval organizovaný i pro rodiče a starší děti spojený se soutěžemi ve zpěvu a různých dovednostech. Zkrátka aktivit pro své svěřence, ale i rodiče a další zájemce připravila škola opravdu velmi solidní množství, čímž samozřejmě také mimo jiné přispěla k možnostem kulturního vyžití ve Vísce, a to nejen pro předškoláky.

Z hlediska chodu školy došlo na počátku školního roku ke změně v učitelském sboru, kde paní učitelku Ivanu Rejlovou, která odešla na mateřskou dovolenou, zastoupila Irena Jandová z Chotěboře. Ke stejnému datu začala škola vysílat k dovozu dětí z Nové Vsi jako dozor svoji školnici paní Jarmilu Motlovou, čímž se snad, doufejme, vyřeší časté připomínky rodičů z Nové Vsi ohledně dojíždění dětí. Pozitivní změnu také

představoval přechod na plynové vytápění. Ohledně počtu dětí, během školního roku 2001/2002 bylo ve školce zapsáno celkem 35 dětí, z toho 12 jich navštěvovalo logopedickou třídu.

Co se týče možností kulturního vyžití, nedošlo v obci a okolí k žádným podstatným změnám. Pouze místní knihovna přešla definitivně pod obecní úřad, který se stal jejím zřizovatelem, což s sebou přineslo i povinnost platit knihovníka. Zajímavou akcí v našem sousedství se stala zářijová oslava Malče, která si připomněla 725 let od první písemné zmínky o obci. Oslavy, které lze označit za poměrně velkolepé, se uskutečnily během třetího zářijového víkendu. V místní škole proběhla výstava fotografií z historie obce a fotografií a materiálů vztahujících se k CHKO Železné hory, v hasičské zbrojnici se promítaly filmy o historii obce a hasičského sboru, po mnoha letech byl otevřen zámek s pracovnými Františka Palackého a Františka Ladislava Riegra. V zámku se uskutečnil i koncert vážné hudby, v místním evangelickém kostele proběhla ekumenická bohoslužba opět spojená s koncertem, nechybělo ani vystoupení mažorettek a stánky lidových řemesel. Celou akci doprovázel i sraz malečských rodáků, takže nově otevřená hospoda v budově bývalého kina praskala ve švech (mimochodem Maleč posledních několik let postrádala fungující pohostinství, takže část jejích štamgastů vyrážela za lahodným mokem do Vísky, která se jako jediná ze sousedních obcí může chlubit již mnoho desetiletí trvající nepřetržitou existencí tradiční hospůdky). Malečské oslavy byly hojně navštěvovány i našimi obyvateli a znamenaly tak zajímavé jednorázové zpestření kulturní nabídky.

Zajímavé možnosti tentokrát spjaté přímo s naší obcí se v tomto roce objevily na poli obrazové prezentace Vísky. Během jarních měsíců bylo možné v obci zakoupit CD s názvem Fotogalerie Víška 2002, jehož

autorem je pan Miloslav Vaněk z č. p. 55, který vyučuje informatiku na Střední ekonomické škole Chotěboř a zároveň se věnuje fotografování. CD obsahuje zajímavý výběr fotografií, které jsou seskupeny v sekcích. Jedná se o sekce: Lidé se záběry z velikonoční pomlázky ve Vísce, dále Domy, Domy dle čísel popisných, Příroda se snímky z okolí obce, Léto, které představuje prezentaci obce v letním období a poslední sekce má název Pohledy a obsahuje ukázky starých i nových pohledů Vísky i obrázky z materiálů o Nové Vsi či CHKO Železné hory.

Prodej CD rozšířila možnost nákupu fotoalba zvaného Fotogalerie Víška 2002. To obsahuje snímky všech domů ve Vísce s uvedením čísla popisného a jména majitele. CD i fotoalbum tak představují velmi zajímavý dokument o současné tvářnosti obce a určitě jako takový budou v budoucnu hodně oceňovány.

Výčet počinů v této oblasti ale uvedenými nabídkami zdaleka neskončil. Na obecním úřadě si v tomto roce mohli obyvatelé a příznivci Vísky objednat i zatavené letecké snímky obce ve dvou provedeních, které vyhotovila firma THC z Karlových Varů. Symbolické završení prezentací Vísky, se kterými se letos opravdu takřkajíc roztrhl pytel, představovala na konci roku nabídka kalendáře na rok 2003 s tematikou naší obce a okolí. Jeho autorem byl opět pan Vaněk a jeho chvályhodný počin představoval velmi zdařilou možnost jak potěšit pěkným vánočním dárkem třeba vísecké rodáky, které čas zavál za hranice obce a kteří občas s nostalgií vzpomenou na vůni rodné hroudy.

Tón společenskému životu ve Vísce udávaly místní spolky a sdružení. Aktivní činnost vyvíjelo sdružení dobrovolných hasičů, přestože na jejich valné hromadě konané 19. ledna zaznělo na adresu členů sdružení hodně kritických slov o malé návštěvnosti brigád a o neúčasti na hasičských

soutěžích. Valná hromada odhlasovala mimo jiné změnu velitele, kterým se stal Jaroslav Březina mladší z č. p. 69. Sdružení během roku uspořádalo poměrně hojně navštívený ples, na který osobně zvali jeho členové v jednotlivých domácnostech. Další uskutečněnou společenskou akci představovala zářijová posvícenská taneční zábava. Po roční odmlce se družstvo mužů i mladších děvčat zúčastnilo okrskové hasičské soutěže v Uhelné Příbrami. Zatímco muži skončili až desátí, dívky obsadily velmi pěkné postupové třetí místo a okresní soutěž je minula jenom proto, že kolidovala se svatbou jedné z členek družstva. Naopak na srpnový první ročník soutěžního klání O pohár starosty SDH Nová Ves nebylo pro malý zájem místních členů žádné družstvo vysláno. K pozitivům činnosti Sdružení určitě patřil uskutečněný sběr starého železa, který byl vedle příspěvků obce hlavním zdrojem financování činnosti, nebo brigády na úklid obce.

Také TJ Sokol vyvíjel poměrně všestrannou činnost. Největší pozornost budilo určitě působení místních fotbalistů. U jejich mužstva skončil s koncem sezóny 2001-02 trenér Pavel Musílek, který družstvo znovu přivedl do okresního přeboru a nahradili ho Václav Hospodka a Roman Sadílek z Nové Vsi. Sezónu 2001-02 zakončil tým na 11. místě čtrnáctimístního okresního přeboru, v podzimní části byli Vísečtí až třináctí tj. předposlední. Okresní přebor v tomto roce také definitivně přešel pod kraj Vysočina. Ještě jedna věc v souvislosti s místními fotbalisty stojí za zmínku, jejich dosavadní hráč Tomáš Škaryd z Chotěboře, který reprezentoval barvy Vísky ještě v minulé sezóně, se po letošních komunálních volbách stal starostou Chotěboře.

S fotbalem ve Vísce je bohužel spjatá tragická událost – smrtelný kolaps na místním hřišti. Odehrál se v neděli 7. dubna v průběhu zápasu

mezi Vískou a Starým Ranskem. V jeho druhé polovině poslal trenér hostujícího Ranska do hry teprve jednadvacetiletého hráče Ondřeje Valacha, který se po několika minutách hry zhroutil. Na hřiště ihned přispěchala zdravotní sestra, která sledovala zápas jako přítelkyně jednoho z našich hráčů. Zahájila oživování, to ale nevedlo k úspěchu. Přivolaná záchranka dorazila z osm kilometrů vzdálené Chotěboře až za 25 minut a její lékařka pak ještě půl hodiny pokračovala v oživování, ovšem opět marně, takže výsledkem bylo pouze konstatování smrti mladého fotbalisty. Za její příčinu byla označena srdeční příhoda.

Ovšem samozřejmě nejen fotbalem žil během roku místní Sokol. Pokračovalo pravidelné cvičení dětí, které zde dlouhodobě vede pan Josef Málek a scházelo se i pět místních cvičenek, které vystupovaly na Všesokolském sletu 2000. Ty nacvičili během roku novou skladbu, se kterou vystoupily na župním sokolském sletu v Liberci a Pardubicích, odkud obec obdržela děkovný dopis pardubického sokola adresovaný novoveskému sokolu, pod jehož hlavičkou ženy nacvičují. Sokolové se činili i na tanečním parketu, příkladem může být jimi zorganizovaná velikonoční taneční zábava.

Pokračovala i činnost populárního Bago klubu. „Bagisti“ své pravidelné víkendové tréninkové fotbálky směřovali mimo jiné k tomu, aby uspěli v turnajovém klání, které zde jako obvykle pořádali poslední červnový víkend a kde kromě soupeřících týmů nemohly chybět nejoblíbenější a nejvyhledávanější „členové“ takovýchto akcí – pivní sud a grilované prasátko. Do širšího povědomí se zapsali i vydařeným Country bálem, který pořádali v Pohostinství U Fajmanů. Na bál se jim podařilo přilákat přes 100 návštěvníků včetně mnoha z okolních vesnic, což je nepochybně úspěch. Určitě se na něm podílela pardubická kapela Medvědi, možná i atraktivní

tombola vyhlašovaná ve 22 hodin 22 minut, jejíž pomyslným vrcholem bylo předání „kuřátka“, tj. šestikilového živého kohouta. Zajímavou akcí bylo i bagistické loučení s létem, které se odehrálo 31. srpna tentokrát na dvoře oblíbené místní hospůdky a kde nostalgii nad odcházejícím létem pomáhal zahánět opékaný pašík prokládaný lahodným pivním mokem.

Nezahálel ani rybářský spolek, který jako obvykle nevynechal tradiční výlov Společného spojený s prodejem kaprů a svoji trochou do pomyslného mlýna tanečních rejů ve Vísce přispěl uspořádáním pouťové zábavy s nezbytnou rybářskou tombolou.

Kromě spolků se činila i vísecká mládež, která například připravila tradiční čarodějnice a hlavně stavění májky. Májka se tentokrát objevila v obci dvakrát – kromě tradiční jehličnaté obecní ještě méně tradiční z břízy u domku rodiny Čapkovy, kteří vdávali dceru.

Zajímavou soukromou akci představoval v září organizovaný sraz jedné z největších místních rodin – rodiny Papoušků, ze které pochází současná starostka. Do místního povědomí se zapsal tím, že při jeho příležitosti byl do Vísky přivezen, zřejmě poprvé v historii, klasický nafukovací balón, který se po dobu konání akce vznášel nad místním hřištěm připoutaný ke dvěma automobilům, což budilo senzací především u menších dětí, ale na své si přišli i dospělí.

Na závěr lze určitě konstatovat, že zajímavých akcí tu určitě nebylo zrovna málo a že rok 2002 patřil k tem bohatým nejen na volební klání a události s nimi spojenými, ale i třeba na možnosti společenského vyžití a dobrého pobavení se, což určitě k životu patří.